

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10¹/₂ kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravišništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Poslaniška zbornica rešila je etat poljedelskega ministerstva. Debata bila je stvarna, brez političnih momentov. Poročati nam je o 45. seji na kratko. Justični minister je naznanil, da se je prošnja Petra Pabsta zaradi oškodovanja za nedolžno prestano kaznen izročila deželnemu nadsodišču na Dunaji, da jo preišče in poroča o njej. Grof Taaffe in dr. Steinbach odgovorila sta na nekatere interpelacije. Poslanec vitez Czech ugovarja nekaterim točkam iz govora poljedelskega ministra v zadnji seji gledé Galicije. Poslanec Döt z poudarja pomankanje delavcev po deželi in stavi resolucijo, da bi bila stanovališča poljedelskih delavcev davka oproščena. Poslanec Hübnér ugovarja nazorom, katere je v zadnji seji razlagal posl. Morre o propadanju kmetkega stanu. Tako zlo vender ni še s kmetkim stanom, kakor ga je slikal poslanec, kateremu on nasprotuje. Sicer pa bi bilo dobro, če bi naš kmet res mogel malo pogledati okolu po svetu. Poslanec Pollak govori o kreditnih pismih in razpravlja tudi odnošaje kmetkega stanu. Najprej naj se izdela dobra agrarna statistika, na katere podlagi se bode mogel izdelati načrt za reformo. Le tako bode mogoče ozdraviti bolno telo, če se bode bolezen dobro spoznala.

Mnogo poslancev predložilo je razne resolucije, zadevajoče večinoma stvari lokalnega pomena. Poslanec dr. Kozlovski želi zakon proti ponarejanju živil, ki so zdravju škodljiva. Pripoveduje anekdoto v neki življenja siti muhi, ki se je hotela usmrtiti in je lizala popir za pokončavanje muh. Ker pa je bil ponarejen, ni se zastrupila. Potem poskusila je surovo maslo, a takoj se je zastrupila, kajti surovo maslo bilo je takozvani „Sparbutter“. Pri poglavji konjereja je skoraj padel predlog budgetnega odseka o znesku za darila pri konjskih dirkah. Posl. dr. Fuss nasvetoval je, da se ustavi samo 20.000 gld. namestu nasvetovanih 60.000 gld. Zadevalo se je glasovanje po imenih in je bilo 90 poslancev za višji znesek, 75 pa nasprotnih. Potem se je pričela debata o etatu justičnega ministerstva. Posl. dr. Ferjančič toži, da se zanemarija

slovenski jezik pri sodiščih; posebno na Koroškem se prav nič ne ozira na želje Slovencev. Če minister želi specijelnih slučajev, v katerih se ne ravna po njegovih odredbah, mora govornik le reči, da je vsa Koroška tak specijelen slučaj. In vender velja za Koroško in Štajersko isto, kar je ukazano za Kranjsko. Istotako godi se na Primorskem, kjer se zanemarija slovanski življenj. Celo tam, kjer so uradniki ki razumejo slovenski ali hrvaški jezik, nečejo ničesar vedeti o njem. Pri nekaterih sodiščih slovenskega jezika celo ne razumejo. Navede slučaj, ko je bila odbita neka v slovenskem jeziku pisana objava na sodišče o neki goljufiji. Ker je neso razumeli, ni se postopalo proti ovadenemu goljufu prej, da se je uročila italijanska objava. Še le potem postopalo se je proti krivcem. Dalje se pritožuje govornik, da nadsodišče daje odloke samo v nemškem jeziku celo tedaj, če so se dotične zadeve v prvi instanci obravnavale in rešile v slovenskem jeziku. To je mnogokrat tudi v materijelnem oziru na škodo strankam, ki iščejo pravice, in zato je nujno treba, da se temu pride v okom. Potem omenja predloga, ki se je stavil v budgetnem odseku, da bi se zopet oživela slovenska predavanja za judicijalne stroke na Graški juridični fakulteti. Da se odpravijo nedostatk, katere je omenjal, ni treba dotakniti se programa prestolnega govora. Vse se da izvesti potom odredb in odlokov.

Potem se je pretrgala debata o budgetu. Poslanec dr. Kathrein poročal je o nujnih predlogih nekaterih poslancev in stavljal resolucijo, s katero se raznim po elementarnih neizgadah poškovanim okrajem na Štajerskem, Češkem in Koroškem dovoljuje podpora. Vlada naj preišče, je li nastala beda in naj stori, kar je potrebno, oziroma naj zahteva potrebne kredite od državnega zbora. Posl. Brylinski želi, da se resolucija raztegne tudi na nekatere okraje v Galiciji, drugi poslanci žele isto za nekatere okraje na Tirolskem, Češkem, Galiskem. Posl. Robič želi, da bi se tudi nekatere občine sodiškega okraja Konjiškega na Štajerskem vsprejele v resolucijo. Resolucija se je potem vsprejela z vsemi dostavki omenjenih poslancev. Posl. Burgstaller in tovariši interpelu-

jejo finančnega ministra glede na nekatere nedostatke, ki so se pokazali v Trstu pri odpravi proste luke in ki so pri izvrševanju carinskih opravkov dali Tržaškim trgovcem priliko za pritožbe, ker se zahteva gotove formalitete, za katere se potratijo mnogo časa. Potem se je seja zaključila ob 7. uri zvečer.

Borba Šentjakobske občine v Rožni dolini za slovensko ljudsko šolo.

(Po ulogah krajnega šolskega sveta, občinskega načelnštva in odlokih šolskih oblastev.)

(Konec.)

Deželni odbor torej ne more pritrditi name-ranim premembam, on marveč mora izrecno želeiti (in on sme za željo svojo — ker dežela razen stvarnih potrebščin nosi vse troške ljudske šole — zahtevati, da se najskrbneje jemlje v poštev), da se bode tudi v bodoče gledé Šentjakobske šole držalo sedanjih naprav, to tem gotoveje, ker je učni načrt, po katerem se ondu ravna, po §. 4. ljudskošolskega zakona dobil visokega ministerstva potrdilo — ker se je sedanja naprava tamkaj isto tako, kakor na drugi šoli selske občine Šentjakobske, to je v Podgorji, jako dobro obnesla — in ker vender ne sme biti, da bi se za šole jedne in iste občine uveli razni učni načrti.

C. kr. deželni šolski svet se tem izjavam deželnega odbora koroškega ne more protiviti, on marveč misli, da sedanja, na Šentjakobski šoli veljavna naprava, po kateri je v prvih 4 letih slovenščina, v zadnjih 4 letih pa nemščina učni jezik in sta vrhu tega v gorenjih 4 letih pouku slovenščine določeni po dve uri na teden, po katerem načinu je zajamčeno, da se otroci obema deželnim jezikom priučé, — obstoječim razmeram in krajnim potrebam popolnoma ugaaja. Občinskemu zastopu Šentjakobskemu je proti tej odločbi dovoljen rekurz na vis. c. kr. naučno ministerstvo v 14 dneh. — Občinski zastop uročil je na to dne 27. junija 1890 pri okrajnem šolskem svetu dobro utemeljen rekurz na ministerstvo. Temu rekurzu posnamemo le naslednje stavke: „Visoko deželno šolsko oblastvo meni, da spada tudi dežela mej faktorje, šolo vzdr-

LISTEK.

Kapitan.

(Ruski spisal Andr. Lvovič. Poslovenil —n.)
(Dalje.)

— Vaše blagorodje, izvolite sem!

— Vaše blagorodje, le sem, klicali so vojaki, ko so čuli lahko streljanje pod naselbino Kadikijem.

Ležali so za okopom, in vsakdo si je izkopal varno zavetje.

— Sem, sem, Vaše blagorodje, tukaj je globokejšé, skrbeli so oni za svojega kapitana, da ne ostane izpostavljen sovražnim svinčenkam.

— Ne, bratje, jaz bom stal. Nikolaj Romanovič se nikoli ne skriva.

— Ali, Vaše blagorodje, kaj bomo mi brez Vas? govore vojaki s tresočim glasom. — Kroglja je kroglja, a Bog obvaruj, da...

Dzin! zažvenketala je svinčenka po sablji Nikolaja Romanoviča.

— Oh, vlezite se, Vaše blagorodje, čul se je svarilen glas, v katerem je bila prošnja in zapoved ob jednem.

— Tiho! odvrne kapitan. — Streljajte hitreje!

In dokler je trajalo streljanje, se kapitan ni premaknil s svojega mesta. Turki so ga zapazili in svinčena zrna so zvižgala mimo Nikolaja Romanoviča; toda on se ni vlegel. Stotnija njegova je bila povsem osamljena, zato je bilo treba opazovati gibanje sovražne čete. Če bi Nikolaj Romanovič legel, bi jim lahko prišli Čerkesi za hrbet.

— Vidite! prosimo Vas, vlezite se, klicali so proseči vojaki. A bilo je vse zastoj. — Temveč razsrdil se je nad onim, ki mu je dobro želel...

— Junak je, brate, junak; pod takim poveljnikom ni strašno v boji; zagotovljen si, da skrbi zate.

* * *

Zdaniilo se je 24. avgusta 1877 leta. Od rane zore so pokale puške. Za sedem ur je prišla na vrsto naša stotnija.

— Bratje, danes nam je pokazati, kaj da smo, govori Nikolaj Romanovič svojim lovcom. — Zapomnite si, napadajte složno, ne ostavljajte drug drugega, vsak naj gleda na mene in pazi, kaj zapovedujem, in jaz vas ne bom zapustil.

— Tudi mi Vas ne bomo zapustili! ysklikne sto grl.

— Z Bogom, konča Nikolaj Romanovič in četa se začne razvrščati.

Druga lovška stotnija je prišla v najhujši ogenj.

— Ne boj se, brate, kapitan nas vodi!

— Le junaško! ohrabrovali so vojaki drug drugega.

— Junaško, junaško, odmeval je čisti mogočni glas Nikolaja Romanoviča.

In četa je premagala silni napad sovražnikov. Skoro vsi okrog nje so se umaknili, ali druga stotnija lovška ne odstopi ne jednega koraka s svojega mesta.

— Lovci so se še le dobro razvneli, govore vojaki drugih stotnij.

— Levi! Junaki! Naprej! Tako navdušuje jih batalijonski poveljnik.

— Hočemo, Vaše visokoblagorodje, odgovori četa z jednim glasom iz srede bojnega hrupa.

Na četo so udarili Čerkesi.

— Naprej, junaki, bodite hrabri, govori kapitan četi. — Vzeti moramo oni most, dokler nas Turki ne dohite!

In vojaki so jo udrili naprej. Polkovnik in njegovi pobočniki so jahali v diru in moštvo ni zastajalo ni za korak.

žujoče in loči deželo od selske občine. Ta ločitev se pa ne strinja z razmerami, kajti dežela je sestavljena iz posameznih občin. Morda je res, da se deželni odbor sme tudi pouprašati, pravilno pa ni, da se deželnega odbora mnenje nasproti stavi zakonitim zahtevam občin in da se trdi, tej zahtevi se ne more ustreči, ker se je deželni odbor nasprotno izrekel. Opomni se, da dva zastopnika deželnega odbora sedita tudi v deželnem šolskem svetu in da je tem načinom deželni odbor kolikor toliko postal sodnik v svoji zadevi.

Jasno je, da se bodo pri taci nazorih koroški Slovenci za vse čase morali odreči enakopravnosti v šoli, ker se jim nikdar ne bode posrečilo, da bi v deželnem zboru koroškemu dobili večino. Da, najbolje bi bilo, ko bi se član 19. drž. osnovnih zakonov izbrisal za Koroško in za vse one dežele, kjer je večina druge narodnosti.

Okrajni šolski svet vrnil je ta rekurz 22. dne januarja 1891, torej čez pol leta, kakor se je reklo, zaradi formalne hibe. Ko ga je občina dne 4. februarja 1891 zopet uročila, vrnil ga je okrajni šolski svet dne 15. februarja 1891 v drugič, sklicuje se na to, da je mej tem izšel deželnega šolskega sveta nov ukaz, po katerem je pouk slovensčine na utrakvističnih šolah na Koroškem uravnan. Občina odposlala je dne 23. februarja še jedenkrat rekurz, ki je menda naposled „post tot discrimina rerum“ vendar dospel na Dunaj. Rešitve pa še do danes ni nobene.

Ker je mej tem z deželnega šolskega sveta sklepom z dne 26. septembra 1890 določeni in z ukazom dež. šolskega sveta z dne 2. februarja 1891, št. 1623, krajnim šolskim svetom doposlani učni načrt tudi za ljudsko šolo Šentjakobsko postal veljaven, bode brez dvojbe občina Šentjakobska z drugimi občinami vred tudi proti tem dež. šolskega oblastva sklepom morala prositi pomoči pri naučnem ministerstvu. Novi učni načrt namreč za šolo Šentjakobsko ni noben napredek, ampak le nazadek. Kajti vsled rečenega ukaza dež. šolskega sveta z dne 9. julija 1888 bila je na Šentjakobski šoli slovensčina učni jezik prva štiri leta, počenši s petim letom poučevala se je po dve uri na teden. Po novi naredbi pa bi bila slovensčina le prvi dve leti učni jezik, počenši s 3. letom bi se sicer poučevala tri ure na teden kot neobligaten predmet, a te ure se ne smejo jemati iz onih 12 ur, ki so jezikovnemu pouku določene, marveč te ure imajo se vsekdar dajati koncem dopoldanskega pouka kot posebne ure.

Po skoro 12letni borbi se torej Šentjakobčanom še ni posrečilo, da bi dobili svojo pravico, otrokom svojim pa navzlic velikim žrtvam za šolske namene šolo, od katere bi imeli kaj koristi.

Iz popisa te borbe je jasno, s kakimi sredstvi se na Koroškem proti Slovencem ravna. Žalostno je, zares žalostno, da je kaj takega v konstitucionalni državi mogoče. Vender pa nade še nismo zgubili, marveč sklenili, da borbo za narodno šolo nadaljujemo, v svesti si, da bode naša pravična stvar zmagala, da mora zmagati. Nihče pa nam ne more v zlo šteti, ako bodemo pri popisanih razmerah odslej svoje želje neposredno pošiljali visocemu ministerstvu, od katerega pričakujemo, da je bode objektivno in zakonito jemal v pošt. Gospode po-

In treba nam je tudi bilo hiteti. Lahko bi nas Turki prehiteli in si osvojili ugodno mesto na Jantri, in potem bi jih težko nazaj potisnili. Toda lovci so z naskokom vzeli most, zasedli ga, postavili predstraže in Jantra je ostala za nami brez kaplje krvi.

— Hvala vam, junaki, hvala vam, zahvaljuje se jim polkovnik, in moštvo se je oddahnilo od napa. Samo tekmovalje v hlabrosti in mejsobna ljubezen jih je mogla naučiti za tako težaven napad. V največji vročini, po zelo kamenitem potu so urno hodili brez odmora.

In zato je pozneje Nikolaj Romanovič brez znanja polkovnikovega nagradil svoje lovce: za cela dva pohoda vozila se jim je prtljaga zadaj na voze, in telečnjaki na ramah so bili vsi do zadnjega prazni, t. j. prazni ravno niso bili, ker je v njih bil tobak.

Treba je vedeti, da na celem pohodu po Rumunskem nismo prav nič kadili. Tobaka je veliko, ali je drag, da Bog pomagaj. Do Jositre smo hodili po pustem kraju, pa nismo mogli duhati prijetnega duha, če smo tudi iz srca želeli. Skoro bi bili te muke poginili. (Dalje prih.)

slance pa prosimo, da pravično našo stvar krepko podpirajo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. julija.

Iz državnega zbora.

Danes imela je biti poslednja seja poslaniške zbornice in se vršiti zvečer volitev v delegacije. Pri justičnem etatu upisanih je bilo precej veliko govornikov. Jutri ima se potem odgoditi poslaniška zbornica. Gospodska zbornica pa bode še v soboto in prihodnjo sredo imela seje, tako da bode grof Taaffe oficijelno izrekel dne 22. t. m., da je državni zbor preložen na jesensko dobo. Dozdaj je vlada tega mnenja, da bode sklicala državni zbor ob enem z delegacijami že oktobra meseca v novo zasedanje.

Češki kmetijski shod.

Nemški listi poročajo z nekakim zadovoljstvom o češkem kmetiskem shodu, ki je bil v nedeljo v Pragi ter hote sklepati iz nekaterih izjav glede reelne politike, kakor da bi kmetijska stranka se hotela ločiti od Mladočehov, katere je dozdej podpirala. Nam se to nikakor ne zdi tako, kakor bi to radi nekateri nemški listi, kajti namesto sedanjih zmernejših elementov utegnejo priti le še bolj radikalni, ako se ne bode Mladočehom posrečilo, da pridobijo narodu svojemu oni ugled, ki ga sme zahtevati. Nemški listi torej pač prezgodaj triumfujejo, če mislijo, da razpada zaradi tega mladočeška stranka.

Povišanje častniških plač.

Dunajski „Fremdenblatt“ priobčil je nedavno vest, da bode vojni minister v prihodnjem budgetnem proračunu predlagal povišanje plač za stotnike in štabne častnike. Na to omenja „Pester Lloyd“, ki je navadno dobro poučen o vojaških zadevah, da je vest „Fremdenblatta“ le neprimerna iznajdba, ker bi nobena vlada ne prevzela tega, da predlaga omenjeno povišanje plač, predno se ne reši uprašanje o večerji za moštvo, katero uprašanje se že razpravlja 16 let, a se do zdaj še ni moglo rešiti ugodno.

Vnanje države.

Razpor mej Črnogoro in Turčijo.

Mej porto in Črnogoro je nastal prepir. Črnogorska vlada ponovila je koncesijo stare plovbene družbe na Skadarskem jezeru. Turška oblastva v Skadru pa nalagajo v Črnogoro potujočim osebam tako visoke pristojbine, da je v nevarnost postavljen uspeh vsega podjetja. Črnogorska vlada storila je v tej zadevi energične korake, da varuje svoje stare pravice in si ne da uničiti s takim postopanjem turških oblastev svoje trgovine na Skadarskem jezeru.

Vatikansko časopisje

pričelo je v zadnji dobi jako ostro se izražati proti trojni zvezi, kar daje povod Dunajski „Montags-Review“, da piše proti temu počenjanju. Ker je omenjeni list v zvezi z ministerstvom vnanjih zadev, je njegov članek pomenljiv in smo ga zategadelj omenili.

Kralj Aleksander in francosko brodovje.

Po poročilih francoskega lista „Matin“ je francoski poslanik v Belem gradu povabil kralja Aleksandra, da ob priliki svojega potovanja na Rusko ogleda tudi francosko brodovje v Kronstadtu. To se je baje zgodilo po naročilu želji ruskega carja.

Rudini in Salisbury.

Kakor se poroča iz Rima, pojde italijanski ministerski predsednik Rudini koncem tega meseca v London, da bode konferiral z angleškim ministerskim predsednikom Salisburyem.

Obsojeni žurnalisti.

Pri apelni obravnavi v pravdi proti listu „Ephemeris“ v Atenah bila sta obsojena zaradi obrekovanja in razšaljenja naučnega ministra direktor Rouky na jedno leto zapora in tisoč frankov globe, urednik Gianopoulos pa na sedem mesecev zapora in petsto frankov globe.

Preteči strajk v Parizu.

Na shodu, ki ga je sklical sindikat delavcev in služabnikov železnic, bilo je nad 4000 udeležencev. Sklenilo se je, da v sredo (to je danes) ustavijo vsi delo na vseh delih veličih pet železniških kompanij, ako se ne bode dalo zadoščenja strajkujočim. Dosihmal nemamo še poročil, se je li to zgodilo ali ne.

Nemške šole v severnem Šlezviku.

Nemci, ki se tako radi pritožujejo, če se jim kje zgodi le kaka dozdevna krivica, prav pridno germanizujejo, kjer le morejo. Tako tudi v severnem Šlezviku, kjer se je v vseh šolah uvedel l. 1889. nemški učni jezik za vse predmete, izvzemši za vero-nauk. Svojih germanizatoričnih nakan niti ne prikrivajo ne. Učiteljske pripravnice in mnogo ljudskih šol v danskem delu Šlezvika so preustrojili, kako, to si vsakdo lahko misli, kdor pozna, kako se dela tudi pri nas v tem oziru, kjer imajo Nemci večino in moč v rokah. Zastonj so vsi protesti Dancev v časopisih, na shodih in v državnem zboru. Germanizuje se naprej in konec je vseh besedi.

Dopisi.

Iz Litije 13. julija [Izv. dop.] (Koncert „Litijanskega učiteljskega društva“.) Zadnje čase jelo se je naše učiteljstvo krepko gibati. Ustanovilo si je svoje društvo, ki prav marljivo deluje. To je pokazalo v 8. dan t. m. pri svojem prvem koncertu, ki ga je priredilo na dan konferencije društvu na korist v prostorih gostilne na Pošti. Že radovednost nas je gnala na pošto, kajti „učiteljski koncert“ — to je nekaj novega za naš kraj. Naše nade pa tudi niso bile prazne, ker tako krasnih koncertov je Litija še malo videla. Vse točke — razen prve — izvajalo je učiteljstvo zares dovršeno. Čista intonacija, krepki glasovi, pravilno izgovarjanje, umestni „forte“ in „piano“ — z jedno besedo, vse tako, kakor se sme od vežbanih pevcev pričakovati. —

Po predsednikovem nagovoru, v katerem je navzočno občinstvo pozdravil z jednatimi besedami, razloživši pomen učiteljskih društev, nastopi moški zbor pod vodstvom Šmartinskega g. učitelja Barteljna, ter zapoje Nedvedovega „Popotnika“. — Volaričev mešeni zbor „Pri zibeli“ je občinstvu bil povsem všeč. Omeniti nam je, da je v mešanih zborih nastopilo 6 gospic učiteljic, kojim se moramo še posebno zahvaliti, da se je koncert tako povojno izvršil. Vseh točk ne bomo omenjali, ker so že itak bile prijavljene v „Narodu“. Vender dveh nikakor ne smemo prezirati, namreč: Vilharjevo „Nezakonske matere“ in V. Parme „Venca slovanskih pesmij“ za 2 gosli, cello in četeroročno igranje na glasovirji. Prva je za sopran s spremljevanjem glasovirja. Pela jo je gospica Ivana Dolinar, učiteljica z Višnje gore tako izvrstno, da občinstvo ni popred mirovalo, da je še jedenkrat nastopila. Dodala je „Srce“, krasno skladbo, katero je tudi morala ponoviti. Spremljeval jo je pri obeh pesnih g. pevovodja Bartelj. Omenjena gospica učiteljica ima jako krepak, lep in zvoneč glas, s kojim lahko razpolaga v višini in nižini; tudi njena vnanost je zelo prikupljiva. —

„Venec slovanskih pesmij“ je navzočni gosp. skladatelj Parma na občno željo sam vodil. Bodi mu za to prijaznost v imenu društva na tem mestu izrečena lepa zahvala! Ko g. skladatelj na oder stopi, ga vse občinstvo naudušeno pozdravlja. Po zvršetku ni bilo odobravanju ne konca ne kraja — in godci so morali to točko ponoviti. Vsem godcem — sosebnost pa še g. tovarišu Fr. Slancu iz Radeč, ki je s svojim basetelnjom (cello) prišel radovoljno pomagat, izrekamo najiskrenejšo zahvalo! Gospodu Bartelju, ki se je pri tem koncertu zelo trudil, kličemo: Lepa hvala, ter ga prosimo, da bi v tem zmislu nadaljeval. Gospice učiteljice-pevkinje, gospode učitelje-pevce in godce pak prosimo, da g. pevovodjo podpirate, da s tem pokažete, koliko se more z združenimi močmi doseči. Geslo vam bodi in ostani:

„Dolžan ni samó, kar veléva mu stan,
Kar móre, to móž je storiti dolžan!“

Povodom Bleiweisove slavnosti

došli so nastopni telegrami:

Benetke: Obžalujoči, da ne moremo prisotni biti pri slavnosti, kličemo spomina očeta narodovega gromovito slavo! Souvanovi.

Videm: Slava Bleiweisu! Živel njegov duh! Živeli njegovi čestilci! Ivan Trinko.

Zalog: Večni spomin očetu-vzbuditelju in prvoboritlju slovenskega naroda! Slava njegovim čestilcem. Bralno društvo v Polju.

Tržič: Glejmo nazaj, da pridemo naprej! Niko Ahačič, Leopold Ahačič, Ivan Pehar, Toporiš.

Tržič: Slava očetu Bleiweisu! Živeli njegovi čestilci! Tržiško bralno društvo.

Vipava: Prijatelju Vipavcev, častnemu članu narodne čitalnice, večno slaven spomin! Odbor čitalnice.

Rakek:

Očetov duh naj z nova nas prešine,
V ljubezni združi vse Slovenje sine!
Čitalnica planinska.

Velike Lašče: Živeli Bleiweisovi čestilci! Narodna zavest njegova bodi nam vedni vzgled!

Dereani, Globočnik, Grebenc, Hočevar
Matija, Škofic, Šufaj.

Višnjagora: Slava čestilcem našega nepozabnega narodnega očeta!

Višnjegorski narodnjaki.

Brunca: „Slava pospeševalcu kmetijstva in očetu vseh Slovencev!“ kličejo v hvaležen spomin slovenski kmetje beljaške okolice.

Trst: Slava spomina očeta narodu slovenskemu! Živeli njega čestilci! Tržaški „Sokol“.

Prosek: Čestilcem očeta Slovencev, zbranim pri današnji slavnosti, se v duhu pridružuje in kliče trikratni: „Slava Bleiweisu!“ Nabergoj.

Matulje: Spominška plošča slovutnega narodnega buditelja naj spodbuja na dalnje osveščevanje slovenski narod! Slava slavljencu! Živeli slavitelji! Vjekoslav Spintič.

Gorica: Trajnejši od kamna bodi Bleiweisov spomin; globokejši od vsekanih črk naj bodo udolbene njegove zasluge v naša srca; zarezana kot njih zlató bodi hvaležnost naroda do svojega preroditelja! Čitalnica Goriška.

Pliberk: „Slava očetu Slovencev!“ kličejo Podjunske doline Slovenci.

Beljak:

„Očetu Slovencev naj slava doní,
Posnemajmo v delu za narod ga vsi!“

Dr. Majaron, Brasler, Lendovšek,
Schiffer.

Celovec: Nepozabljivemu očetu slovenskega naroda, dr. Janezu Bleiweisu in njegovim čestilcem slava! Slovensko katoliško-politično društvo.

Gradec: Ustanovniku „Novic“, novega slovenskega slovstva, probuditelju narodne zavesti, neumornemu pospešitelju duševnega in gmotnega blagostanja, diki naroda slovenskega, dr. Janezu Bleiweisu, večna slava, neminljiv spomin!

Oče Hrašovec.

Dunaj: Večna slava Bleiweisovemu spominu! Göstl.

Dunaj: Slovenskega naroda dičnemu voditelju in pisatelju slovenskemu, Janezu Bleiweisu, večna čast in slava! Ivan Navratil,

slovenskega kluba predsednik.

Metlika: Večna slava Bleiweisu! Neumrli oča prosi naj Boga, da ohrani i blagoslovi narod slovenski! Občina Drašiče.

Metlika: Svojemu častnemu občanu kliče od Kolpe županstvo občin: Božakovo, Rosalnice: Slava spominu prvoboritelja i očeta Slovencev! Bleiweisov duh naj živi mej nami! Živeli slavitelji! Vukšinič.

Metlika: Haležen spomin očetu Slovencev! Duh njegov bodi mej nami! Navratil.

Metlika: Živeli slavitelji slave Janeza Bleiweisa! Bog povrni čim prej prepotrebno staro slogo njegovim domo- i rodoljubnim sinovom!

Čitalnica.

Novomesto: Krepkemu voditelju slovenskega naroda dr. Janezu Bleiweisu večna slava! Stavljeni spomenik naj oživilja narod k vstrajnemu dolovanju! Dr. Poznik, župan.

(Konec prih.)

„Matica Slovenska“.

LXXXIX. odborova seja v sredo dne 8. julija 1891.
(Konec.)

Za leto je plačalo 1024 letnikov; od zadnje seje (15. aprila) je pristopilo društvu na novo 67 članov, in sicer vsi kot letniki, namreč:

1. Benko Ivan, učitelj v Lovodnjah.
2. Berlot Anton, vikar na Srednjem.
3. Beseljak Franc, c. kr. stotnik konj. strelcev v Sinju.
4. Bežek Rupert, c. kr. notar v Trzinu.
5. Bisail Alojzija, učiteljica v Kanalu.
6. Bralno društvo pri sv. Andraži.
7. Bralno društvo v Cezanjevcih.
8. Brezigar Josip, učitelj v Dobrodo.
9. Čekal Ferdinand, kaplan v Jesenicah.
10. Čitalnica narodna v Brežicah.
11. Dugulin Ivan, župnik v Ajdovščini.
12. Gilly Peter, c. kr. poštar v Kropi.
13. Harcin Mihael, posestnik v Šmihelu na Koroškem.
14. Hauptmann Andrej, pos. sin na Rutu.
15. Hiersche Franc, kaplan v Planini.
16. Homan Josip, kaplan v Črni.
17. Jaklič Franc, učitelj v Ljubljani.
18. Jalnopomec Andrej, klerik v Zagrebu.
19. Janežič Franc, doktorand v Avguštnjevi na Dunaji.
20. Kavčnik Ivan, c. kr. sod. pristav v Kranju.
21. Kofol Valentin, mizar in cerkovnik v Kanalu.
22. Kogej Ferdinand, vikar v Črnem Vrhu pri Idriji.
23. Komavli Filip Jakob, učitelj v Desklah.
24. Kovačič Blaž, bogoslovec v Zagrebu.
25. Krejči Davorin, kaplan v Žabnicah.
26. Križman Ignacij, učitelj v Gabrijah.
27. Križnič Josip, učitelj v Ligu pri Kanalu.
28. Kržič Josip, posestnik v Borovnici.
29. Kulnovič Josip, trgovec v Brežicah.
30. Kukovič Mirko, kaplan v Koujicah.
31. Loeschnik Avgust, trgovec pri sv. Lorenci.
32. Luvini Peter, učitelj na Vojsčici.
33. Medvešek Peter, nadučitelj v Opatjenselu.
34. Megušar Jurij, trgovec v Kropi.
35. Mojžišek Anton, kaplan v Poličanah.
36. Možina Anton, učitelj v Levpi.
37. Pajek Jakob, kaplan v Slov. Bistrici.
38. Papler Jakob, farni oskrbnik v Gorenčah.
39. Pavletič Franc, kaplan v Ločniku.
40. Pevako in bralno društvo na Opčinah.
41. Regally Franc, stud. iur. na Dunaji.
42. Repič Peter, nadučitelj na Uncu.
43. Resman Ivan, žel. uradnik v Nabrezini.
44. Rozman Josip, bogoslovec v Celovcu.
45. Rožman Vekoslav, bogoslovec v Zagrebu.

46. Rustija Anton, učitelj v Kalu.

47. Sadu Fortunat, učitelj v Ščavniškem dolu.

48. Schiffer Ludovik, kaplan v Borovnici.

49. dr. Sedej Franc, c. kr. dvorni kaplan itd. na Dunaji.

50. Sturm Anton, bogoslovec v Celovcu.

51. Šantl Matija, posestnik v Hijaševcih.

52. Šijanec Vekoslav, bogoslovec v Zagrebu.

53. Šumah Valentin, župnik v Šmihelu na Koroškem.

54. Tamše Valentin, župnik na Prihovi.

55. Tome Marija, gostilničarica v Spodnji Siski.

56. Tomšič Franc, uradnik v Trebnjem.

57. Turzan Silvester, bogoslovec v Zagrebu.

58. Uršič Andrej Anton, podružnik v Kanalu.

59. Verhunc Andrej, posestnik na Bledu.

60. Voditeljstvo zas. dekliške šole v Celji.

61. Vozlič Jakob, mestni kaplan v Radgoni.

62. Wagner Ivan, kaplan v Pliberku.

63. Wenig Karol, kaplan v Ljutomeru.

64. Witzman Franc, učitelj v Ribnici na Štajerskem.

65. Wrus Josip, kaplan v Trzinu.

66. Zdolšek Andrej, kaplan na Paki.

67. Zupan brata, orglj. mojstra v Kamni Gorici.

Prirastek knjižnice znaša za isto dobo 64 knjig, zvezkov in časopisov; večinoma po zameni, nekoliko tudi vsled daril; največ slovenskih, čeških in ruskih, nekaj hrvaških, latinskih, bolgarskih, nemških in angleških.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 14. julija.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 21 mestnih odbornikov. Župan naznanja, da je društvo „Rudečega križa“ doposlalo svoje dvanajsto poročilo. Mestni odbornik dr. Danilo Majaron opravičuje zaradi nujnih poslov svojo odsotnost.

Mestni odbornik župnik J. Rozman naznanja, da izstopi iz mestnega zbora in tudi iz upraviteljstva mestne hranilnice. Kot uzroke navaja, da je že 60 let star, bolehen in ima polno posla s svojimi župnijskimi opravili. Dopis g. Rozmana izroči se pravnemu in personalnemu odseku.

V imenu stavbinskega odseka poroča mestni odbornik Hrasky ob oddaji raznih del pri novi zgradbi v mestni klavnici. Razprava je bila jako obširna, rekli bi skoro minuciozna, in bi kot taka spadala bolj v klub, ne pa v javno sejo. Zatorej priobčimo tu le sklepe. Zidarsko delo 2299 gld., kamnoseško delo 208 gld., tesarsko delo 1251 gld. in priprava železnine 1240 gld. oddalo se je stavbinski družbi, kot najcenejšemu ponudniku. Kleparsko in krovsko delo 1139 gld. g. Srečku Nollju. Naglašalo se je od strani govornikov in poročevalca, da je mestna dela oddati onemu, čegar ponudba je najceneja. Drugi govorniki pa so naglašali, da ne bi smeli veliki stavbinski podjetniki, kakor stavbinska družba kranjska utikati se v strokovna dela malih obrtnikov. Tudi se je grajalo, da se je stavil za ponudbe tako kratek rok le štirih dni in se neso vsi dotični obrtniki obvestili. Kakor povedano, so prej navedeni nasveti stavbinskega odseka obveljali.

Mestni odbornik cesarski svetnik Murnik poroča o napravi novega štedilnika v častniški kuhinji mestne vojašnice. Štedilnik napravljen je le za kuho za 30 častnikov, sedaj pa treba tacega za 60 do 70 častnikov. Pridobilo se bode s tem, da se častniška kuhinja premesti v spodnje prostore, da bodo tudi novi prostori častnikom za porabo. Stroški so mali, le 250 gld., ker bodo delo izvršili vojaki sami. Torej nasvetuje, da se dovoli ta znesek.

Mestni odbornik profesor Toma Zupan nasvetuje, da se dobi dober material za štedilno ogništvo, naj se delo mej domače obrtnike razpiše. Oba predloga obveljata.

Mestni odbornik dr. Stare poroča za stavbinski odsek o napravi nove ograje pri Vodnikovem spomeniku na Valvazorjevem trgu. Ponudbe so stavili gg. Abčin, Pilko, Žabkar in Rebek, najceneji pa je Spreitzer, ki je v izvrstnih delih od kovanega železa dokazal, da je svoji stroki popolnoma kos, in kateri zahteva le 500 gld. Naj se mu torej naprava ograje odda. Se vsprejme.

Mestni odbornik Hrasky poroča za stavbinski odsek o kolavdaciji tesarskega in pečarskega dela v mestni vojašnici. Kar se tiče tesarskega dela, je istega kolavdator nadinžiner Svitič odobril in se stavbinski družbi kavcija za tesarska dela gg. Pusta in Zakotnika vrne. Ne more se pa ugoditi zahtevam za pečarsko delo gospoda Drelseja. Predlog obvelja.

Prošnja stavbinske družbe kranjske za razdelitev sveta na stavišča, stavi se raz dnevni red, ker so se pričele nove obravnave.

V imenu stavbinskega odseka poroča mestni odbornik Filip Zupančič o gradnji kanala od de-

želnega gledališča po Frana Josipa cesti in po Knafljevih ulicah. Vsi stroški znašajo za to delo 13.870 gld. Poročevalec predlaga, naj jih mestni odbor odobri. Tudi o tej zadevi razvila se je nekaka strokovna razprava, katera spada pravo za pravo v stavbinski odsek. Konečno se je dognalo, da se kanal ne napravi samo do Perlesove hiše, nego skozi do Ljubljane. Tudi denarno vprašanje prišlo je na vrsto, ker je mestni odbornik Ravnihar naglašal, da ni v proračunu skrbjeno za gradnjo tega kanala, in se bode denar moral vzeti iz vsote, namenjene za cesto za Gradom.

Mestni odbornik Valentinčič se temu protivi in ne ve zakaj bi se ta cesta gradila, na kar župan odvrne, da so posestniki ob cesti pri konkurenčni obravnavi stavili toliko zahtev, da se bo stvar rešila le potom razsvojitve.

Mestni odbornik Kunc opomni, da ako ni potrebna denarja, ne bi mogel glasovati za napravo nasvetovanih kanalov.

Mestni odb. vitez Bleiweis-Trsteniški naglašja, da se dela kanal izven mestnega pomerija. Naj bi vendar že dotična oblastva skrbela, da se Tivolsko posestvo priklopi Ljubljanskemu mestu, da ne bomo zidali kanalov in razsvetljevali in vzdrževali potov v drugi občini. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Povodom velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda dne 28. julija v Kamniku bode v sporazumljeni z ondotnimi narodnimi društvi skrbjeno č. skupščinarjem i za primerno zabavo. — Po zborovanju bode skupni obed v salonu Fišerjeve restavracije. Couvert 1 gld. 50 kr. brez pijače. Mej banketom petje slavnega društva „Lire“. Z ozirom na stranske skupščinarje ogled mesta in okolice. Na večer snidenje na vrtu Fišerjeve gostilne. Skupni odhod iz Ljubljane (Rudolfov kol.) je ob 7. uri 30 minut zjutraj. Povratek v Ljubljano zvečer ob 9. uri s posebnim vlakom. Prijatelji slovenskega šolstva in upeljani gostje so uljudno povabljeni in dobro došli pri zborovanju in banketu.

— (Na potu v Prago) ustavili so se danes v Ljubljani znani rodoljubi gg. dr. Vitezič, dr. Trinajstić in Mato Mandić.

— (Imenovanje.) Pomožni učitelj g. Anton Funtek imenovan je strokovnim učiteljem na c. kr. strokovni šoli za lesno obrt v Ljubljani.

— (Imenovanje.) Dr. Adolf Nitsche, profesor na državni gimnaziji v Inomostu, imenovan je ravnateljem državne gimnazije v Trstu, Josip Vatrovac na komunalni gimnaziji v Trstu na gimnazijo v Kopru, kooperator Jak. Gomilšak, pravim učiteljem na realki v Trstu, Stefan Steffani (na gimnaziji v Gorici) na gimnazijo v Kopru, Karol Kompare imenovan je profesorjem na gimnaziji v Trstu, Fran Jerovšek pravim profesorjem na državni gimnaziji v Mariboru, dr. Aleks. Sturm, z državne realke na Dunaji, na gimnazijo v Celji.

— („Na katoliški podlagi.“) Pod to pretvezo dogaja se marsikaj, kar bi se sicer nemogoče zdelo. Na katoliški podlagi mitijo se volilci, ščujejo trejtalke, zlorablajo lece, na katoliški podlagi razcvita se najbujniši terorizem. Tako se nam iz okolice Ljubljanske javlja, kako je neki župnik pritisnil učitelja in ga potipal z debelim prstom. Učitelj je samec in vsled tega, ker razmere v dotični vasi neso baš ugodne, prisiljen, da ima hrano v farovži. In baš vsakdanja hrana bila je ona Arhimedova točka, po kateri je hotel župnik „Slovenski Narod“ dvigniti iz stečajev. Učitelju dal je svoj kategorični „Aut-aut“: „Ali pustite „Narod“, ali pa hrano v farovži“. Pri naših brezdomovincih tudi tako postopanje ni nič čudnega.

— (V Celji) umrl je v nedeljo Toussaint Deu, umirovljeni sodiški pristav, rodom Ljubljancan.

— (Sklep II. mestnega slovenskega otroškega vrta v Ljubljani) bode dne 16. julija t. l. s sv. mašo ob 1/4 na 10. uri. Po sv. maši bode mala skušnja in razstava raznih ročnih del do 6. ure popoldne v Poljskih ulicah šte. 10, I. nadstropje. Ustop je vsakomur dovoljen.

— (Programu državne višje gimnazije v Celovcu) povzamemo, da je bilo na tej gimnaziji koncem šolskega leta 412 učencev, mej njimi 347 Nemcev, 65 Slovencev, po veroizpovedanju bilo jih je 400 katolikov, 12 protestantov. Z odliko jih je bilo 71, prvi red jih je dobilo 286,

ukovine so plačali 5737 gold. 50 kr., štipendije imelo jih je 46 v skupnem znesku 3800 gld. 90 kr. Za slovenske dijake bila je slovenščina obligatna in se je poučevala v štirih tečajih. Slovenščino poučevali so gg. Ivan Scheinigg, dr. Jakob Sket in Josip Skarbina za Slovence in Neslovence vsega vkupe 14 ur na teden.

— (Poročil) se je danes gosp. Ivan Šesek, magistratni tajnik z gospodično Franjo Rekarjevo iz Ljubljane.

— (Prememba v posesti.) Gosp. H. Fischerja hišo na Prešernovem trgu kupil je zlatar g. Kapsch za 19.200 gld. Kupčija g. Kapscha s posestniki hiše, kjer je bila kavarna v prvem nadstropju, se je razdrila.

— (Na strelišči pri Krškem) bode dne 18. t. m. topničarsko ostro streljanje. Streljalo se bode iz 24 kanonov.

— (V Gorici) bode od 16. do 20. septembra t. l. IV. avstrijski vinarski kongres, to je istodobno, kadar bode kmetijska in gospodarska razstava, katero priredi goriška c. kr. kmetijska družba v proslavo 125. obletnice svoje ustanovitve. Ob istem času zborovalo bode v Gorici tudi „društvo za varstvo avstrijske trtoreje“.

— (Pri Veliki Nedelji) zaprli so po predlogu zdravnika tamošnjo ljudsko šolo do 26. t. m., ker mej šolsko mladino razsaja oslovski kašelj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Heidelberg 14. julija. Črnogorska knežinja Milena podvrgla se je danes operaciji.

Cetinje 14. julija. Francosko poslaništvo praznovalo letos prvič francoski narodni praznik. Minister vnanjih zadev poslanika oficijalno obiskal. Pred poslaniškim hotelom godba svirala francoske skladbe. Zbrana množica klicala: Živela Francoska!

Zemun 14. julija. Na ladiji, ki plovi mej Belimgradom in Zemunom, pripetil se je danes tragičen dogodek. Nepoznan mož ustrelil je večkrat z revolverjem na neko žensko ter potem raz krov skočil v vodo. Izginil je brez sledu v valovih.

Hamburg 14. julija. Peterburške vesti o Bismarcka neugodnem zdravju so neosnovane.

Stockholm 14. julija. Pri včerajšnji slavnosti, ki jo je mesto Stockholm priredilo povodom prisotnosti francoskega brodovja, napil minister vnanjih zadev na predsednika Carnota, francoski poslanik Millet na kralja. Na višjega namestnika barona Tamma napitnico na francoske častnike odgovoril admiral Gervais. Mej slavnostjo svirali dve gardski godbi švedsko himno in marseljezo, ki sta bili odobravani.

Aden 14. julija. V Masavi kolera mej domačinci grozno razsaja. V neki hiši pomrli vsi prebivalci. Ker so mrličje našli še le čez več dnij, morali so hišo zažgati. Kolera začela je tudi že mej Evropeci. Umrli so štirje bersagleri in neka grška dama. Vročina grozna, do 40° R.

Peterburg 15. julija. Po zanesljivih informacijah iz Tambova so vse vesti v inozemskih listih ob izgredih proti židom popolnoma izmišljene.

Napolj 15. julija. Pri včerajšnjem banketu poljedelskega kongresa izjavil poljedelski minister: vlada hoče pogodbam prijazno trgovinsko politiko, po kateri bode možno povi-

šati uspehe sedanjih trgovinskih pogodb s Švico, Nemčijo in Avstro-Ogersko.

Kajira 15. julija. Izvestje Havasovo: V Meki pričela kolera, kakor se čuje prav hudo.

Razne vesti.

* (Južnoruske železnice.) Vodstvo južnoruskih železnic dobilo je od vlade ukaz, da iz strateških ozirov v najkrajšem času na progah Žmerinka-Vapnjarka in Birzula in Fastovo-Rovno položi drugi tir. Dalje se imajo zgraditi iz Birzule preko Oknice, Bilce in Mohileva do Dujestra stranske proge. Vse te nove proge imajo namen, da se olajša ruski vojni eventualna koncentracija na vzhodnogališki meji.

* (Kolera v vijaletu Aleppo) se razširja vedno bolj, kakor se poroča iz Carigrada.

* (Samomor na ladiji.) Na Dunavskem parobrodu „Elisabeth“ ustrelil se je neki potovalec. Ko se je ladija približala Orsovi, čul se je strel, in ko so matrozi preiskali vse prostore, našli so v neki oddaljeni kabini elegantno oblečenega 40 letnega moža s prestreljenimi senci mrtvega na tleh. Kraj njega ležal je revolver. Spoznali so v njem agenta G. Dimitrijeviča iz Pančeva, ki je bil obsojen na jedno leto ječe in bi moral v kratkem nastopiti svojo kazen. Pokopali so ga v Orsovi.

* (Žitni oderuhi.) Iz Novega Jorka se poroča, da se tam snuje velikanski žitni „ring“. Namen mu je, zadrževati žito, dokler ne bode doseglo izredno visoke cene. Tako hočejo brezsrčni žitni oderuhi izrabiti sebi v korist naznanila o pretečem pomankanju žita v Rusiji, katero bode nastalo gotovo, ker letina kaže tako slabo, da bode treba žito uvažati v Rusijo, ki ga sicer izvažuje v veliki množini.

* (Punt mej žanjci.) Iz Rima se poroča, da je nastal pri Veletriju v okolici Rimski punt mej žanjci, da je morala posredovati oborožena sila. Dva izmed upornikov bila sta ubita, več pa je ranjenih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

14. julija.

Pri **Maličih**: Erlich, Raab, Ruben, Bleyer, Gerber, Hellerman z Dunaja. — Bartel, Pfeifer, Singer iz Trsta. — Vitez pl. Spindler iz Gradca. — Gorjup iz Gorice. — Chalupnik, Lederer iz Prage. — Gorup, Kornitzer z Reke. Pri **Mülleru**: Müller, Goldhauer, Kulka, Buchmann, vitez pl. Schneid, Weiss z Dunaja. — Hoffman z Reke. — Wechsler iz Gradca. — Bartel, Miklavčič iz Trsta. — Gutwillig iz Plzna. — Grünwald iz Zagreba. — Segalja iz Rakke. — Bertoni iz Vidma. — Neustadt, Freyberg iz Prage. — Dr. Temnikar s Spodnjega Štajerskega. — Verič z Gline. Pri **bavarskem dvoru**: Wittine z Dunaja. — Krašovic iz Lože. — Struss iz Raibla. — Hoge iz Maribora. Pri **avstrijskem cesarju**: Nagode, Picigas iz Idrije. — Omulec iz Gorice. — Cermak iz Ribnice. — Zigan, Wretcher iz Žavca. — Jezeršek iz Gorenjevasi.

Umrli so v Ljubljani:

12. julija: Jakob Muhvič, posestnik, 72 let, sv. Petra cesta št. 91, gangraema senilis.
14. julija: Rudolf Schmidmayer, vrvarjev sin 16 dnij, sv. Petra cesta št. 33, atrofia. — Jakob Kresnitzer, prisiljenec, 51 let, Poljanski nasip št. 50, marasmus.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. julija	7. zjutraj	736.9 mm.	12.8° C	brezv.	megla	
	2. popol.	735.3 mm.	25.4° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	735.3 mm.	17.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 18.5°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 92.15	—	gld. 92.65
Srebrna renta	92.75	—	92.55
Zlata renta	111.15	—	111.15
5% marčna renta	103.10	—	103.15
Akoije narodne banke	1031	—	1030
Kreditne akoije	296	—	295.25
London	117.50	—	117.45
Srebro	—	—	—
Napol.	9.33	—	9.32 1/2
C. kr. cekini	5.57	—	5.57
Nemške marke	57.65	—	57.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	25
Ogerska zlata renta 4%	—	105	20
Ogerska papirna renta 5%	—	101	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	186	75
Rudolfove srečke	10	20	—
Akoije anglo-avstr. banke	120	157	30
Tramway-društ. velj. 170 gld. s. v.	—	227	—

Praktikanta

(577—2)

ki je dovršil II. razred realke ali gimnazije, je poštenih starišev in zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme trgovina Dragotina Hribar-ja v Celji.

Skleninarnica na Štajerskem

vsprejme v stalno delo

20 delavk

za mezdo 60 kr. na dan in prosto vožnjo. Delavni čas določen je na 10 1/2 ure na dan.

Več izvedeti je v gostilni „pri Lozarji“ (Stadt München) na Sv. Jakoba trgu. (581—1)

Na najnovejši in najboljši način

umetno

(580—6)

zobe in zobovja

nastavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Pohištvo

mlin, žaga, živinski hlevi in nekaj zemljišča

blizu Ljubljane proda se iz proste roke ali se pa tudi v najem odda pod prav ugodnimi pogoji.

Več se izve v pisarni gospoda Ivana Gogole, c. kr. notarja v Ljubljani. (576—2)

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, kvačkanje in pletevanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepopisje, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevniki, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopisje.

Radegonska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša
in (270—29)

Radgonska

čista alkalična kiselica.

Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimska cesta hiš. št. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.

Podpisanec naznanja, da oskrbuje ceneno in točno vsakovrstna

preseljevanja

s posebnimi vozovi za prevažanje pohištva
na vse strani, v mestu, v okolici in po železnici.

Henrik Geltner

lastnik vozov za prevažanje pohištva
v Kolodvorskih ulicah št. 29. (566—3)